

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 11.

Tiende Session.

5te Møde.

Onsdagen den 7de October.

(Fortsat.)

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var: Forelæggelse ved Rigsdagsmanden for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Lindberg) af Forslag til Lov, hvorved § 2 i Lov af 2den Mai 1855 angaaende Skolegangen paa Landet udvides.

Lindberg: Den almindelige Aerkjendelse af, at der er saameget at gjøre for vort Almueskolevæsen paa Landet, har givet Anledning til, at der under Rigsdagens Virksomhed er udkommet forskellige Love, for at afhjælpe de stedfindende Mangler, og iblandt disse have vi Loven af 2den Mai 1855, som navnlig i sin § 2 gaaer ud paa at bestemme, at det overdrages Sogneforstanderskaberne at ordne Skolegangen saaledes, at Underviisningen for øverste Klasse ophører om Sommeren, naar denne Klasse har havt 4 hele Dages Underviisning ugentlig om Vinteren; yngste Klasse skal da om Sommeren have 5 fulde Dages Underviisning ugentlig. Denne Lov er udkommen altfor nylig, til at man egentlig kan tale om, hvilke Frugter den har båret, og hvad Gavn den har virket; men jeg har bemærket, at der er Noget, som ligger i selve Lovens § 2, som gjør det hinderligt, at den ret kan komme til at træde i Virksomhed. Naar det nemlig skal være saaledes indrettet, at den ældste Klasse skal være fri for Skolegang om Sommeren, saa har det jo aabenbart dermed været Hen-

sigten, at man gjorde Regning paa, at de i den Tid ogsaa skulde anvendes til Tjeneste i Landbruget og opdrages til det, som jo næsten vil blive en Livsstilling for dem Alle; men naar det indskrænkes til 4 Maaned, lader det sig ikke i Livet gennemføre med nogen Nytte. Det er nemlig ikke let tænkeligt, allensals paa mange Steder i Landet, at et Barn kan faae Tjeneste fra Mai til September Maaned; men dersom det virkelig skal kunne tænke paa at faae Tjeneste, maa det være fra 1ste April til sidste October, og det er derfor, at jeg skal tillade mig at gjøre det Forslag, og anmode det høitærede Thing om at understøtte det, at man skulde overdrage Sogneforstanderskaberne den Myndighed, at de maatte bestemme, at Vinterskolegangen ogsaa kunde begynde ikke fra 1ste October, men fra 1ste November. Først naar det kommer dertil, vil det ret komme til at vise sig, hvad Nytte og Gavn Loven kan gjøre. Dersom man ikke vil gaae ind herpaa, saa ville vi udfætte os for, hvad jeg anseer for ikke blot at være i høieste Grad ubehageligt, men ogsaa for at være meget betænkeligt, at de Børn, som alligevel finde saadan Tjeneste om Sommeren, skøndt Skolegangen er bestemt at skulle begynde den 1ste October, dog ikke komme i Skolen før den 1ste November, og saa er der ikke Andet for at gjøre end at mulctere dem; men saa maae vi lægge Mærke til, at om de ogsaa paa den allernødtigste Maade blive mulcterede, lære de dog alligevel ikke Noget derved. Jeg troer derfor, at dersom Lovgivningen gav Sogneforstanderskaberne den udvidede Myndighed, vilde man først ret see Nytten af den Frihed, som er givet ved Loven af 2den Mai 1855. Om der ogsaa var enkelte Egne i Landet, hvor Bestemmelsen ikke var an-